

ŠKOLNÍ ČASOPIS

ZŠ a MŠ Dolní Kralovice

DUBEN 2019

číslo 2

TRHÁK

ROČNÍK

Milí čtenáři,

člověk mění, život mění, toto heslo se teď prolíná celým naším životem. Plány, přání a představy o tom, co budeme tyto měsíce dělat, vzaly za své a my se musíme potýkat s něčím, na co jsme nebyli připraveni. Zjišťujeme, že nejsme všemocní, znovu nalézáme a oceňujeme lásku blízkých a možnost strávit s nimi co nejvíce času. Strachujeme se o zdraví svých rodin, přátel i naše. Dokazujeme, že nám není lhostejný osud ostatních a že jsme schopni poradit si v každé situaci, ať už se jedná o šití roušek nebo pomáhání ostatním. Určitě se také skláníme před profesemi, bez nichž by nám bylo daleko hůř. Proto děkujeme lékařům a zdravotním sestrám za to, že zachraňují lidské životy i za cenu ohrožení vlastního zdraví, děkujeme hasičům a policistům, že pomáhají, kde se dá. Děkujeme prodavačkám a prodavačům za to, že se snaží zvládnout nápor zákazníků a že se nebojí jít do práce. Děkujeme dobrovolníkům, kteří bez oddechu šíjí roušky, shánějí materiál a pomáhají bez nároku na odměnu. Děkujeme dětem, že se snaží doma plnit zadané úkoly a děkujeme rodičům, že to s nimi (a s námi) vydrží. Poděkovat je třeba i všem starostům, zastupitelům a členům vlády za to, že se snaží, aby se nákaza tolik nešířila.

S dětmi jsme pracovali na jarním čísle našeho časopisu, které jsme bohužel nestihli dokončit. Spojili jsme tedy své síly online a přinášíme vám jarní číslo i přesto, že naše původní představy byly trochu jiné.

Doufáme, že se Vám bude dobře číst a že Vám alespoň trochu zpříjemníme jarní dny.

Mgr. Alena Kašálková

Redakční tým:

Denisa Tesárková – Denča

Karla Chvalkovská – Kája

Michaela Krupičková – Toxi

Matěj Moravec - Matýsek

Lukáš Tůma – Lukáš

Lucie Langrová - Lúca

Elen Vošická – Elí

Zdeňka Dufková – Zdeňa

Elena Todorová – Eli

Nela Bártová – Judy

Kristýna Zemanová - Kiki

Jan Zíka – Honza

Děkujeme paní učitelce Mgr. Monice

Peškové za pomoc s grafickou

úpravou časopisu ©.

Velikonoce aneb Hody, hody doprovody...

Velikonoce (Pascha) jsou nejvýznamnějším **křesťanským** svátkem, oslavou **zmrtvýchvstání Ježíše Krista**. Vedle toho jsou Velikonoce obdobím **lidových tradic** spojených s vítáním **jara**.

Podle katolické tradice jsou Velikonoce vyvrcholením 40denního postního období. Jejich termín je pohyblivý a určuje se podle prvního jarního úplňku. Velikonoce připadají na první neděli po jarním úplňku po rovnodennosti. Mohou tedy proběhnout kdykoli mezi 22. březnem a 25. dubnem. Vlastním svátečním velikonočním dnům předchází šest postních týdnů a každá ze šesti nedělí má své jméno podle dříve udržovaných specifických rituálů příchodu jara: Pučálka, Pražná, Kýchavá, Družná, Smrtná a poslední Květná neděle.

Také jednotlivé dny svatého týdne mají svá pojmenování. Na Modré pondělí bylo v minulosti zvykem neuklízet, o Žlutém úterý se muselo výhradně uklízet. Na Škaredou středu, kdy Jidáš zradil Ježíše, pálili kněží snítky kočiček, které byly posvěceny předcházejícího roku na Květnou neděli. Lidé by se ten den neměli mračit, aby jim to nezůstalo po zbytek roku. Zelený čtvrtek je spojován s Kristovou poslední večeří, jelikož se tento den traduje, že zvony odletěly do Říma, jejich zvuk na vesnicích nahradily hrkačky, jimiž obvykle malí chlapci zaháněli Jidáše. Na tento den by

se měly jíst pouze zelené pokrmy (špenát). Velký pátek připomíná ukřižování Krista a ten den by se měl držet největší půst. Bílá sobota se nese v duchu příprav na slavnost Vzkříšení Ježíše Krista. Boží hod velikonoční přináší velké hodování po dnech hladovění, jedí se například mazance, jidáše a velikonoční beránci.

K Velikonocům se pojí také symboly na oslavu příchodu jara. Vzhledem k časové blízkosti křesťanských Velikonoc a jarní rovnodennosti mají tyto původ v pohanských oslavách příchodu jara.

Beránek v židovské tradici představoval Boží stádo, které vede Hospodin. V křesťanství je beránek jedním ze symbolů Ježíše Krista, neboť obrazně podle křesťanské víry on je beránek, obětovaný za spásu světa.

Kříž je nejdůležitějším z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. Tento trest patřil k trestům nejvíce krutým a ponižujícím.

Vejde je symbol nového života, neboť samo zárodek života obsahuje. V křesťanství se vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, jako symbol nesmrtelnosti.

Zajíček má své kořeny v křesťanské symbolice. Symbolika zajíce pochází z tradice oslav svátku pohanské bohyně plodnosti Eostre. Podle legendy bohyně Eostre proměnila ptáčka, který umrzl ve vánici, v zajíce. On pak z vděčnosti každé jaro kladl vejce jako pták.

Pučálka je naklíčený hrách. Jeho příprava byla taková: v široké nádobě se hrách zalil na dva prsty vlažnou vodou a nechal se stát dva dny na teplém místě, až napučel. Po třech dnech mu začínaly rašit klíčky. Takto připravená pučálka se pak nejčastěji zprudka opékala na rozehrátém másle v pánvi.

Pomlázka je v Česku prastarou tradicí hodování. Na Velikonoční pondělí ráno muži a chlapci chodí po domácnostech svých známých a šlehají ženy a dívky ručně vyrobenou pomlázkou z vrbového proutí. Pověst praví, že dívky mají být na Velikonoce vyšlehány, aby zůstaly celý rok zdravé a uchovaly si plodnost, ženy mohou pomlázku oplatit odpoledne, kdy vylívají na koledníky kbelíky studené vody.

(Elí)

Učitelé pod lupou

Pan učitel Petr Kovský

1. Jak se vám líbí na naší škole a jaké předměty vyučujete?

Je to tu báječné, skvělí žáci a skvělí kolegové. Učím tělocvik, hudební výchovu, supluji němčinu za paní učitelku Pavlovou a dělám asistenta pedagoga v 6. třídě, také vedu kroužek hry na kytaru a sbor.

2. Učil jste i na jiné škole?

Ano.

3. Na jaký hudební nástroj hrajete?

Na kytaru, housle a na klavír.

4. Hrál jste s kapelou i v cizích zemích?

S kapelou jsem nehrál v cizích zemích, ale zpíval jsem se sborem v Chorvatsku.

5. Jak trávíte svůj volný čas?

Trénuji na hudební nástroje a vařím.

6. Když jste chodil do školy, který předmět jste měl rád a naopak?

Měl jsem rád všechny předměty, ale nešla mi chemie a matematika.

7. Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře?

Králík.

8. Máte nějaký oblíbený citát?

Ano, mám oblíbený citát: Myslím, tedy jsem.

9. Složil jste někdy nějakou vlastní písničku?

Ano, jmenuje se to Demosnímek Slza.

(Honza, Matýsek)

Co se děje ve škole

➤ Lyžák

V neděli 12. ledna se od naší školy vypravila sedmá třída do krkonošské Úpy. Cestou nebyly vidět sebemenší známky sněhu a koneckonců v cíli ho také moc nebylo, až na sjezdovku. První den se hrály hry a seznamovalo se s pravidly. Po zbytek pobytu se lyžovalo (jak už to na horách bývá), hrály se hry a v neposlední řadě děti z jednotlivých pokojů vymýšlely básničky. Ty nejlepší jsou k přečtení na stránkách školy.

Samozřejmě já jsem na lyžáku nebyl, tudíž nemůžu hodnotit a psát o podmínkách ani ničem podobném, tak ať se na mě když tak nezlobí.

➤ Co víš o energetice

27. ledna měli osmáci a deváťáci přednášku o energetice. Dozvěděli se spoustu nových informací, například jak se měří radioaktivita, nebo jak fungují elektrárny. Součástí přednášky byla i možnost zapojit se do fotosoutěže, kterou někteří využili a nafotili několik fotografií. Odměnu za své fotky obdrželi David Bulík a Kateřina Ouřadová.

➤ Bodování šaten

V pátek 7. února byli školním parlamentem vyhlášeni vítězové, kteří za první pololetí dostali nejvíce bodů za uklizené šatny.

1. místo obsadila osmá třída, která obdržela marcipánový dort s tematickým mopem
2. místo se podařilo získat sedmákům, odměnou jim bylo něco sladkého na zub
3. místo se podařilo obhájit třetákům, kteří za odměnu dostali lízátko

➤ Hasík

9. března navštívil deváťáky pan Radek Svoboda z oddělení krizových situací z Benešova. Jeho přednáška obnášela informace o hašení požáru i o prevenci před nebezpečným koronavirem. Nakonec si mohli dobrovolníci vyzkoušet hasicí přístroj.

(Lukáš)

Výprava za sněhem

12. ledna se naši sedmáci vydali do hor, zalyžovat si. Vyzpovídali jsme pro vás dva účastníky, Viktorii Brzoňovou a Matouše Dufka a přinášíme vám jejich odpovědi a přiblížení jejich výletu.

Co se vám líbilo nejvíce a proč?

V: Líbilo se mi, jak jsme se rychle skamarádili a hry, které jsme hráli.

M: Nejvíce se mi líbilo lyžování s kamarády.

Líbil se vám kolektiv, ve kterém jste tam jeli?

V: Ano, určitě byla sranda.

M: Ano.

Co vám vařili za jídla a které vám chutnalo nejvíce?

V: Měli jsme řízek s kaší, mleté maso se zeleninou, rajskou omáčku a knedlíky a dál si nevzpomínám. Nejvíce mi chutnal asi ten řízek.

M: Nejlepší pro mě byly snídaně, švédské stoly. Vlastní výběr mi vyhovoval.

Užili jste si lyžování?

V: Jo, určitě.

M: Ano, užili. Mohlo být víc sněhu.

Co jste dělali, když jste nelyžovali?

V: *Hráli jsme hry, bavili se, chodili na procházky a jeli do města.*

M: *Hráli jsme různé hry.*

Bylo tam něco, co se vám nelíbilo?

V: *No, jedna věc a to, že žáci z Liberce dělali večer hluk.*

M: *Mohlo být lepší vybavení pokojů.*

Chtěli byste tam jet znovu?

V: *Jo.*

M: *Ano.*

(Kája a Zdeňka)

Co dělají naši bývalí deváťáci?

Zeptali jsme se Lukáše Škrabánka.

(Střední průmyslová škola Madá Boleslav, obor Informační technologie)

Jak se ti líbí na střední?

L: Líbí se mi strašně moc, je to zase něco jiného než byla základní škola, rozhodně něco jiného, je to samozřejmě o dost těžší než základka, ale líbí se mi tam moc a určitě tu školu chci dodělat.

Proč sis vybral tuto školu?

L: Protože mě baví všechny věci ohledně technologií a všech těchto věcí, takže proto jsem si tuto školu vybral. 😊

Bylo těžké se tam dostat?

L: Jak se to vezme, pokud je člověk připravený, tak se tam dostane, pokud není, tak je určitě možnost, že se tam nedostane, já připravený byl, tak jsem se tam dostal, takže pro mě to těžké nebylo, pro někoho to těžké může být. 😊😊

Chybí ti základka?

L: Tyjo, tuhle otázku jsem očekával. Úplně upřímně.. Strašně moc, možná se tady trochu více rozpovídám. Když jsem odcházel ze základky, tak jsem to v tu chvíli nějakým způsobem neřešil, myslel jsem si, že to nebude tak hrozné, pořádně jsem si neuvědomoval, co vše se změní. Ať už přestávky, hodiny jako takové, vše je vlastně jiné. Hodně chybí učitelé, kteří, když se na to dívám takto zpětně, vůbec nebyli špatní. Naopak, teď se tam rád vracím! 😊 Druhá věc jste vy, jako lidi, se kterými jsem tam byl také strašně dlouho, a to je věc, která mi asi určitě chybí ještě více.. Bylo to strašně fajn těch několik let na té škole, spoustu skvělých výletů, spousty zážitků, které možná na střední ani nezažiju, kdo ví, už to ale

třeba nebude takové jako na základní škole. Takže ano, chybí mi jak učitelé, tak hlavně lidé, se kterými se bavím doted, nezapomenu a brzy přijedu! 😊

Lituješ toho, že sis vybral tuhle školu?

L: Hele, spíše ne, co se týče oboru, tak si absolutně nemohu stěžovat. Jedinou věcí, které lituji je to, že jsem dál právě od vás, ale s tím jsem musel počítat. Jinak jako školy jako takové nelituji, jen jak říkám, jen toho, že jsem šel daleko od lidí, které jsem měl nebo mám rád. 😊😊

Chtěl by ses vrátit na základku?

L: No, taky strašně těžká otázka. Nedokážu asi úplně odpovědět, je to takový těžký. Ale.... spíše ano. Kvůli vám, těm několika lidem, by to určitě stálo za to! Když se na to podívám zpětně, tak jsem to tam miloval. 😊

Proč by ses vrátil na základku a proč ne?

L: Takže, proč jo. Protože je to tam vlastně úplně skvělý, je tam spousta úžasných lidí, které mám strašně moc rád! A i kvůli učitelům bych se tam určitě vrátil, bylo to skvělý období života! A proč ne? Jeden z důvodů je určitě ten, že bych se zase vrátil v životě zpět a nikam bych se neposunul. Ještě bych určitě něco našel, ale to si nechám pro sebe. 😊😊

Chceš jít na nějakou vysokou školu?

L: Zatím to v plánu nemám, uvidím, co bude za těch pár let.

Střední průmyslová škola Maďa Bolešov, obor Informační technologie. Doporučil bys tu školu někomu?

L: Určitě těm lidem, kteří mají podobné zájmy jako já, takže se zajímají o počítače, o svět elektroniky a podobné věci.

Co dělají naši bývalí deváťáci?

Copak dělá Sandra Nekolová?

(SOŠ a VOŠ Ledeč nad Sázavou)

Jak se ti líbí na střední?

S: Na střední jsem spokojená.

Proč sis vybrala tuto školu?

S: Školu jsem si vybrala kvůli lehkému dojíždění a také mi ji doporučila sestra, která na ní studuje.

Bylo těžké se tam dostat?

S: Samozřejmě jsem se musela učit.

Chybí ti základka?

S: Strašně moc.

Lituješ toho, že sis vybrala tuhle školu?

S: Ne, nelituji toho.

Ochtěla by ses vrátit na základku?

S: Někdy ano, někdy ne.

Proč by ses vrátila na základku a proč ne?

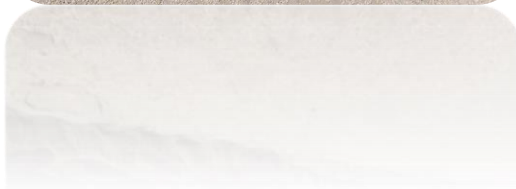
S: Vrátila bych se kvůli spolužákům a jednoduchému učení a nevrátila bych se, protože je to určitá kapitola mého života, kterou už mám za sebou.

Chceš jít na nějakou vysokou školu?

S: Ne, nechci jít na vysokou školu.

Doporučila bys tu školu někomu?

S: Doporučila bych tuto školu všem, není složitá a i kdyby věděli jen úplné základy na počítači, tak se to dokáží naučit.

(Eli, Judy)

Jarní kvíz

1. Kdy nastává jarní rovnodennost?

- a) 19. března
- b) 21. března
- c) 23. března

2. Který den začíná meteorologické jaro?

- a) 25. února
- b) 28. února
- c) 1. března

3. Doplň lidové pořekadlo: Když na Velký pátek hřmí...

- a) na poli se urodí.
- b) bude málo třešní.
- c) budeme všechno mít.

4. Doplň: Běda, běda je-li na poli....

- a) děda.
- b) lebeda.
- c) neúroda.

5. Poznej jarní rostlinu:

- a) modřenek hroznatý
- b) ladoňka dvoulistá
- c) koniklec luční

6. Podle čeho se určuje termín Velikonoc?

- a) podle prvního jarního úplňku
- b) podle první neděle v měsíci
- c) podle slunovratu

7. Kdy se správně podle tradice má plést pomlázka z mladých vrbových větvíček?

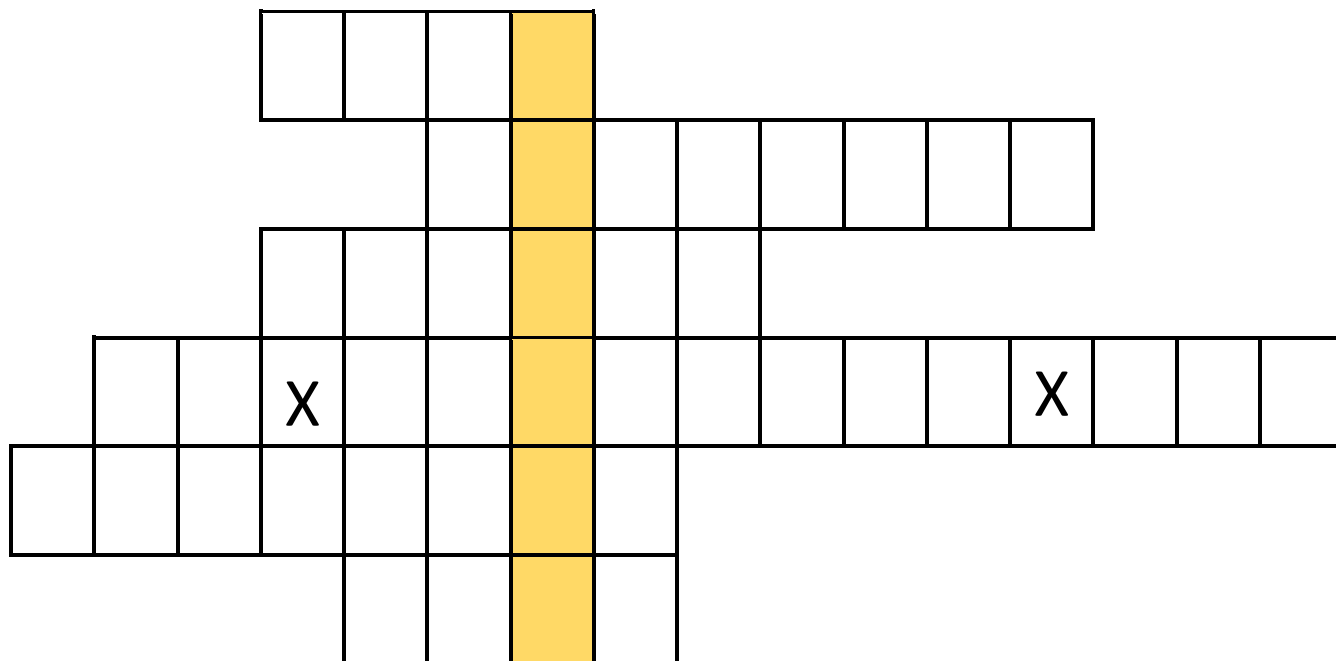
- a) na Bílou sobotu
- b) na Zelený čtvrtek
- c) na Škaredou středu

8. Jak se říká pomlázce na střední Moravě?

- d) dynovačka
- e) pomihod
- f) tatar

(Elř)

ENGLISH IS FUN!!!! ZKUSTE VYLUŠTIT NAŠI KŘÍŽOVKU.

1. the capital city of Italy
2. an animal which lives only in Australia
3. You use it when you have a rhinitis.
4. What is celebrated in Ireland on 17th March?
5. Scottish musical instrument
6. It is planet between the Earth and the Jupiter.

(Toxi)

Solution: 1. Rome 2. kangaroo 3. tissue 4. St Patrick's Day 5. bagpipes 6. Mars

Něco pro zasmání...

Víte, co řekne pes, když si lidé, než jdou ven, nasadí roušku?

Aspoň nemusím nosit náhubek sám.

Manželka chtěla podat balzám na rty. Místo toho jsem jí omylem podal vteřinové lepidlo. Ještě teď se mnou nemluví.

V Austrálii skáče klokanice a každých pár metrů musí zastavit, protože ji z kapsy vykoukne tučňáček a blinká.

Na jižním pólu sedí vedle nohou paní Tučňákové malý klokánek, šileně se klepe zimou a říká: „Zatracené výměnné programy!“

Baví se dva kamarádi: „Zničila ta vichřice tvoji střechu?“

„Nevím, ještě jsem ji nenašel.“

„Jakou chcete polévku?“

„Čsňkovou.“

„Jakou prosím?“

„Čsňkovou.“

„Myslíte česnekovou?“

„No, ale bez éček.“

Schoval se opravdu dokonale, ani google ho nenašel.

(Kiki)

Jak se mají naši spolužáci???

Viktorie Brzaňová

Byla bys ted' radši ve škole?

Jo, radši bych se normálně učila.

Jak probíhá tvoje učení z domova?

No...každý den se učím celé dopoledne, dělám úkoly a tak. A co nestihnu, dodělám druhý den, jestli to není tak nutné a počká to do následujícího dne. Záleží, jak moc toho je, třeba ve čtvrtek jsem je dělala do večera a naopak v úterý jen do 11hod.

Vyhovuje ti učení z domova?

Jo, jako zvládám to, a když něco nevím, tak se zeptám starších sourozenců, což je pro mě výhoda.

Co ti ze školy nejvíce chybí?

Kamarádi a někteří učitelé.

A co ni naopak vůbec nechybí?

Testy, diktáty, pětiminutovky, zkoušení...

(Denča)

Jak se mají naši spolužáci???

František Málek

Co doma celé dny děláš?

Do domácího učení se začínám pomalu dostávat, protože jsem byl dva týdny v nemocnici a měl jsem toho hodně, ale už bych měl být v pohodě a naladit se na stejnou vlnu jako ostatní. Takže nejdříve jsem chtěl mít hlavně všechny poznámky a teď se vrhnu na ostatní. Jinak často dělám i něco venku, např. pomáhám našim s dřevem.

Vyhovuje ti víc učení z domova nebo ze školy?

Upřímně je to pro mě strašně těžké odpovědět, ale asi ve škole, protože to víc pochopím.

Je něco, co ti doma oproti škole chybí nebo naopak vůbec neschází?

Schází mi asi kolektiv lidí kolem mě a neschází mi ty hodiny, které prosedím v lavici.

Těšíš se zpátky do školy?

Spíš ne.

„Zdraví není vším, ale bez zdraví je všechno ničím.“

Arthur Schopenhauer

**Na každém dni
je něco krásného.
Jen je potřeba to najít.**

Jak se mají naši spolužáci???

Alexandra Nováková

Jak se máš doma, co celý den děláš?

Jak se mám doma.... No, to je těžký. Samozřejmě, že úplně dobře ne. Celé dopoledne se učím, ale nejsem absolutně produktivní. Odpoledne jen prokrastinuji. Ať už koukám na seriály, nebo jen ležím a koukám do telefonu.

Je něco, co ti doma chybí?

Doma mi nejvíc chybí spolužáci, celkově jakákoliv společnost, i učitelé. Doma totiž nad žádným učivem neudržím pozornost ani na pár minut.

Takže kdyby sis mohla vybrat, tak budeš raději ve škole než doma?

I být doma má něco do sebe, ale asi bych radši chodila do školy. Samozřejmě kdyby tady nebyla možnost nakažení koronavirem.

(Luca)

TAJUPLNÝ A STRAŠIDELNÝ PŘÍBĚH

JEN PRO ODVÁŽNÉ!!!

ROK A DEN

Celý svět mě má za blázna, ale já vím svoje... Vybavuji si to, jako by se to odehrálo před pár minutami, ale je to už rok a den. Už rok a jeden den jsem zavřená v obřím domě, ze kterého není útěku.

Celé to začalo jednoho deštivého dne, když jsme šli s přáteli domů ze školy. Doprovodila jsem je k autobusové zastávce a pokračovala v cestě. Ušla jsem asi 20 metrů, když v tom na mě volá kamarádka, že má vlastně ještě čas, jestli nechci, aby šla kousek se mnou. Kývla jsem a ona mě doběhla, šly jsme společně po úzké cestičce k nám domů a povídaly si, když nás přerušilo zvonění mého telefonu. Dívám se na rozbitý displej telefonu, kde se píše: neznámé číslo. Už se chystám sundat si batoh ze zad a telefon

uklidit, ale Bella mě přemlouvá, ať to zvednu, že bude legrace. Na to ji odvětim, že cizí čísla nezvedám a že jestli je to důležité, tak dotyčný zavolá znovu. Ona nakonec souhlasí.

„Už tam budeme?“ nedočkavě do mě šťouchá. Bydlíme na samotě, skoro na konci lesa a před naším domem vede lesní cestička, okolo které není široko daleko živáčka. Vypadá to skoro jako z hororu, ale už si zvykám,

nebydlíme tu dlouho, ale na téhle části cesty mám vždycky tak zvláště sevřený žaludek. Tentokrát začne zvonit Belly telefon, zkontroluje, kdo jí volá, ale je to jen její mamka, která ji má dnes vyzvednout a říká, že je poblíž. Proto se rozloučíme a já pokračuji sama.

Když je Bella v nedohlednu, opět mi cinkne mobil, ale tentokrát je to jen zpráva. Naštvaně se otočím pro telefon do aktovky s pomyšlením, kdo mě zase otravuje. Zpráva, která mi přišla, mě vyděsila jako ještě žádná. Stálo v ní: Vidím tě, těším se, až ty mě taky. Začnu zmatkovat, rozhlížím se okolo sebe, ale nikoho nevidím. Nakonec zděšeně vykřiknu, zahodím všechny svoje věci a začnu utíkat, jak nejrychleji umím. Když konečně doběhnu k domu, vezmu za kliku, ale je zamčeno. Mamka říkala, že má být celý

den tady, třeba si jen odskočila na nákup. Všechny věci zůstaly v lese, kam teď nemám odvahu jít, takže sáhnu po náhradním klíči pod rohožku.

Bydlíme tu jen týden, takže ten dům moc neznám, všude se válí nevybalené krabice od našeho stěhování. Abych se trochu uklidnila, rozhodla jsem se pár krabic vybalit a malinko naše nové obydlí zútulnit. „Začnu třeba v kuchyni“, říkám si, otevřu první šuplík a v něm leží obálka. Rozhlédnu se kolem sebe, jestli mě náhodou někdo nesleduje. Když poblíž nikdo není, opatrně začnu obálku otevírat. Přitom neustále kontroluji své okolí. V obálce leží papír s portrétem malého chlapce, pod kterým je napsáno: HLEDÁ SE TENTO CHLAPEC. Docela mě to zarazilo a napadlo mě, jestli v tomhle domě náhodou nežil. Po chvíli na to zapomenu, pustím si hudbu a jdu vybalovat do obývacího. Nějak jsem se do toho zabrala, až mi došlo, že se venku stmívá a já jsem stále doma sama.

V domě je pevná linka, tak zkusím volat oběma rodičům, ale ani jeden mi to nezvedá. Už ani nevím proč, ale šla jsem se podívat do svého pokoje, tam jsem uviděla na posteli sedět chlapce z té obálky. Na chvíli přestanu dýchat, má malé modré oči, na sobě roztrhanou bílou košili, je celý od krve a děsivě se usmívá. Upadnu na zem. Vůbec nevím, co se to děje.

Probudí mě až hlasy nějaké cizí slečny, která na mě volá: „Ali, Ali slyšíš mě? Prober se!!!“ Když jsem se vzpamatovala, ta slečna mi vysvětlila, že jsem na dětské psychiatrii...

A dnes? Dnes jsem tu přesně rok a den, mám narozeniny, je mi 16. Jsem v pořádku, nic mě netrápí a můžu jít domů. Tam na mě čekají rodiče a já se jich ptám, co se stalo s naším domem. Nechápatě na mě zírají a přemýšlí, co to říkám.

Když jim popíšu celý můj příběh, tvrdí, že to byl strašně ošklivý sen a doma jsem tady. Neuvěříte, jak jsem ráda, že už se nemusím vrátit zpátky, zpátky do blázince.

Ale přesto mi to pořád vrtá hlavou, a tak se na své 17. narozeniny rozhodnu vzít rodiče na místo, o kterém se mi zdálo. Na to, jak dlouho jsem tu nebyla, si cestu pamatuju naprosto přesně. Když dorazíme k onomu domu, rodiče zírají, jak jsem na tohle přišla, že oni tam nikdy nebyli...

Přes hlavní dveře je natažená policejní páska a projíždějící strážníci nám vysvětlí, že v domě kdysi zemřel malý chlapec, který se velmi podobá tomu z mého snu. A tak nevím, byl to opravdu jen ošklivý sen, nebo ne...?

(Lůca)

Ať Ti jarní vajíčko
vykouzlí v srdci sluníčko
a ušatý zajíček
šťěstí plný košíček.
Pomlázka ať něžně šlehá,
vždyť i v ní je skrytá něha.
Veselé
Velikonoce